

ДѢЙСТВИЕ ТРЕТЬО

ЯВЛЕНИЕ I.

Княгиня Марія.— (Сама въ единѣ кѣжѣ на нашоемъ чифликѣ на столѣ дръми, зачува ся възг тропотѣ грѣмѣ, тя ся стрѣсва, поозьрѣтва ся и наченѣа да си дума сама).

Ахъ що била съмъ толкосъ злочестнѣж, въ тѣжко робство да испаднѣж. Оресница люто отсѣче да настане жално врѣме за моето отечество! Тѣменѣ мракъ го днесѣ закрива, славата му загасява! Днесѣ за него нѣма вече слава, никакъ народна държавѣж. Дълбоки рани го обземѣтъ, люти мѣжи го владѣять;— О! ти отечество мое мило и драго! За тебѣ днесѣ слѣнце не грѣе; на бѣлъ свѣтъ днесѣ ти чернѣеши! Що била ти грозна сѣдѣнѣж! Страшенѣ врагъ ти днесѣ владѣе, името ти строго гони! Свободѣтъ ти подѣ бракъ тѣчи! Черна прѣстъ покрива днесѣ твоята властѣ заедно съ коститѣ на твоитѣ храбри подвигатели. Юнашвий духъ у тебѣ гаснѣе, и мѣжѣшество то изчезва.—Отъ всички добрини лишена, отъ майка баща отдалечена, въ звѣрски рѣцѣ прѣладена, въ нечносно робство оставена, дѣнѣ, ноцѣ слѣзи роня, съ слѣзи скръбѣтъ си храня, черни дни да си оплаквамъ. Ахъ що била съмъ злочестнѣж и не щастнѣж горчиви дни да достигаж, люти мѣжи да прѣкарвамъ. За менѣ нѣма никакъ съжелезие, никакъ утѣшение, никакъ спасение! трѣбва тѣжко да страдая много да ся мѣча.

ЯВЛЕНИЕ II.

Княгиня Марія, единѣ Арапинѣ
Арапина (съ ножъ въ рѣжѣ)— Сусѣ! Геурко рега ти отсачамъ главѣтъ хѣ; (сочи ножа ка-